

Η φάτνη της καρδιάς μου

Τούτη τη χρονιά πήρα μια μεγάλη και δυνατή απόφαση:

Να μην αφήσω το Χριστό μας να γεννηθεί ξανά στο κρύο και βρώμικο στάβλο της Βηθλεέμ. Θέλω να Του προσφέρω τον καλύτερο τόπο για να γεννηθεί. Τον τόπο που ίσως ούτε και ένας επίγειος βασιλιάς δε θα μπορούσε να έχει. Κι άρχισα να ψάχνω χωρίς σταματημό. Βρήκα πολλούς... όμως, όταν άρχισα να τους εξετάζω τους απέρριψα σχεδόν όλους.

Κράτησα όμως τον τελευταίο, γιατί κατάλαβα πως με λίγη δουλειά παραπάνω και φροντίδα θα γινόταν η καλύτερη φάτνη για να γεννηθεί ο Χριστός μου, τούτη τη χρονιά και γιατί όχι, κάθε χρονιά και πάντα.

Λοιπόν ναι! Φέτος ο Χριστός θα γεννηθεί στην καρδιά μου!

Χρειάζονται αρκετά για να την κάνω τόπο κατάλληλο για τη θεία γέννηση. Να, λοιπόν τι θα κάνω με τη σειρά: Πρώτα θα την καθαρίζω καλά – καλά και θα την ξεπλύνω με τα μυστήρια της Εκκλησίας μου, με την εξομολόγηση και την Θεία Κοινωνία. **Για φάτνη** θα διαλέξω να προσφέρω τη ζωή μου όλη, έτσι φτιαγμένη ώστε να ξεκουράζει το θείο βρέφος και να του δίνει χαρά. Μετά θα τον ζεστάνω με την πνοή της προσευχής και της ευχαριστίας μου που δέχεται να μένει στη δική μου καρδιά. Θα ενώσω τους χτύπους της καρδιάς μου με των αγγέλων τις φωνές ώστε το κάθε «τικ» να λέει «Δόξα εν Υψίστοις Θεώ» και το κάθε «τακ» ν' απαντάει δυνατά «και επί γης ειρήνη» και έτσι ενωμένα να μιλούν για την «εν ανθρώποις ευδοκία».

Γι' **αστέρι λαμπερό** θα βάλω τη συμπεριφορά μου για να οδηγεί και τους άλλους στη φάτνη του θείου βρέφος. Και να! Ύστερα από όλα αυτά θα προσφέρω στο Χριστό μας τα δώρα που του πρόσφεραν ευλαβικά οι τρεις μάγοι από την Ανατολή! **Χρυσάφι αστραφτερό** θα του προσφέρω την υπόσχεση μου να φέρω όσους μπορώ κοντά στο Μέγα Βασιλιά! **Λιβάνι ευωδιαστό** θα κάνω την απόφασή μου να μη λείπω ποτέ από του Μεγάλου Αρχιερέα το ναό.

Και **Σμύρνα θαυμαστή** θα κάνω τη χαρά μου αδιάκοπα να μελετώ το Λόγο της θείας Σοφίας τον Λόγο της Αγίας Του Γραφής τον ιερό.

Κι εμείς του 20^{ου} αιώνα τα παιδιά στη φάτνη Σου Χριστέ, που άγγελοι ψάλλουν μ' ευφροσύνη ευλαβικά ερχόμαστε να αποθέσουμε απλά της καρδιάς μας τη βαθιά ευγνωμοσύνη! Μην αργείς... Φέτος σε περιμένει να γεννηθείς, όχι μια κρύα φάτνη αλλά μια ζεστή καρδιά... η δική μου καρδιά!!!

Άγκυρα

ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΕΤΟΣ 7^ο • ΤΕΥΧΟΣ 21^ο • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019

Έδρα: Γεωπονικά. Ν. Καλλικράτεια 63080 Χαλκιδική
Τηλ. Φαξ : 23990 33998. E-mail: santonio@past.auth.gr

Ιστοσελίδα: agia-marina.webnode.com/

Άγκυρα

ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΕΤΟΣ 7^ο ✦ ΤΕΥΧΟΣ 21^ο ✦ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019

Ο Αγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός για την "Ενανθρώπιση του Υιού του Θεού"

Ο Υιός του Θεού ενανθρώπησε για να χαρίσει ξανά στον άνθρωπο εκείνο για το οποίο δημιουργώντας τον τον προόρισε. Τόν δημιούργησε σύμφωνα με τη δική του εικόνα, διανοητή και ελεύθερο, προορισμένο να του μοιάζει, δηλαδή να 'ναι, όπως και ο δημιουργός του, τέλεια ενάρτετος, πράγμα κατορθωτό για την ανθρώπινη φύση. Γιατί οι αρετές, δηλαδή η νηφαλιότητα, ή ηρεμία, ή άκεραιότητα, ή αγαθοσύνη, ή σοφία, ή δικαιοσύνη, ή ανεξικακία είναι πρωταρχικά, γνωρίσματα της θείας φύσης.

Ο Θεός, δημιούργησε τον άνθρωπο σε πλήρη κοινωνία μαζί του (τόν δημιούργησε για να μείνει άφθαρτος, τόν ανέβασε στην άθανασία με το να τόν κρατά κοντά του). Εμείς, όμως, αυτά τα γνωρίσματα της θείας φύσης τα αλλοιώσαμε και τα μπερδέψαμε με την παράβαση της εντολής, και περάσαμε στην παράταξη της κακίας με αποτέλεσμα να χάσουμε την κοινωνία με το Θεό.

Επειδή, τώρα, ο Θεός μας πρόσφερε το ύψιστο και δέν το διαφυλάξαμε, χρειάστηκε να κατέβει αυτός στο χειρίστο, δηλαδή στη δική μας ξεπεσμένη φύση, ώστε να μας ξαναδώσει, προσφέροντας και ενεργώντας ο ίδιος, την εξομοιωμένη μ' αυτόν

εικόνα και τόν αρχαίο προορισμό. Κι ακόμα νά μᾶς διδάξει τό ἐνάρετο ἦθος τῆς βιωτῆς, αὐτό τό ἦθος πού ὁ ἴδιος μέ τήν ἐπίγεια ζωή του κατέστησε συγκεκριμένο και εὐκολοκατόρθωτο. Κι ακόμα νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τή φθορά φέρνοντάς μας πάλι σέ κοινωνία μέ τή ζωή, μέ τό νά ἀνοίξει ὁ ἴδιος τό δρόμο τῆς δικῆς μας ἀνάστασης. Καί ακόμα νά ξανακάνει καινούργιο τό θρυμματισμένο κι ἀγνώριστο κανάτι τῆς ὑπαρξῆς μας, νά λύσει τά δεσμά τῆς κυριαρχίας τοῦ διαβόλου ἐπάνω μας προκαλώντας μας νά ἀναγνωρίσουμε τήν κυριαρχία τοῦ Θεοῦ. Καί ακόμα νά μᾶς γεμίσει κουράγιο και νά μᾶς ἐκπαιδεύσει νά πολεμοῦμε τόν τύραννο μέ τήν ὑπομονή και τήν ταπεινώση.

Μέ τήν ἐνανθρώπηση, λοιπόν, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καταργήθηκε ἡ λατρεία τῶν δαιμόνων, ὅλη ἡ κτίση ἀγιάστηκε μέ τό θεῖο του αἷμα, οἱ βωμοί και οἱ ναοί τῶν εἰδώλων κατεδαφίστηκαν, ρίζωσε ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ, λατρεύεται πιά ἡ ὁμοούσια Τριάδα, ἡ ἀκτιστή θεότητα, ὁ ἕνας ἀληθινός Θεός ὁ δημιουργός και κυβερνήτης τοῦ σύμπαντος. Τώρα πιά, πάλι, οἱ ἀρετές εἶναι κατορθωτός τρόπος ζωῆς, προσφέρθηκε ἡ ἐλπίδα μέ τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ· τώρα πιά οἱ δαίμονες τρέμουν τούς ἀνθρώπους πού προηγουμένως ἦταν τοῦ χειριοῦ τους. Καί τό πράγματι ἀξιοθαύμαστο, εἶναι πώς ὅλα αὐτά κατορθώθηκαν μέ τό σταυρό και τά πάθη και τό θάνατο. Κηρύχθηκε σ' ὅλη τή γῆ τό Εὐαγγέλιο τῆς ὑποταγῆς στό Θεό, ὄχι μέ πολέμους και ὄπλα και στρατούς πού σύντριβαν τούς ἐχθρούς. Κηρύχθηκε ἀπό λίγους γυμνοῦς, φτωχοῦς και ἀγράμματους, πού διώχονταν ἀπό παντοῦ, πού δέχονταν χτυπήματα, πού θανατώνονταν, πού κήρυτταν ἕνα σταυρωμένο και νεκρό, πού ὅμως ἐπικράτησαν ἀπέναντι στους σοφούς και τούς ἰσχυρούς γιατί ἀκριβῶς τούς ἀκολουθοῦσε ἡ ἀκαταμάχητη δύναμη τοῦ σταυρωμένου. Ὁ θάνατος, ὁ πρὶν τρομακτικός, νικιέται, και καταδικάζεται τώρα ὁ ἀπόβλητος και μισητός τῆς ζωῆς.

Δόξα σέ Σένα Χριστέ, Λόγε τοῦ Θεοῦ και Σοφία και Δύναμη

και Θεέ Παντοκράτορα. Τί νά Σοῦ ἀντιδωρίσουμε ἐμεῖς οἱ ἄπραγοι γιά ὅλα, ὅσα μᾶς χάρισες; Ὅλα μᾶς τά ἔχεις δοσμένα Ἐσύ και τίποτ' ἄλλο δέν ζητᾶς ἀπό μᾶς πάρα ν' ἀποδεχτοῦμε τή σωτηρία πού μᾶς πρόσφερες, δίνοντάς μας ακόμα και τή δύναμη γιά νά τό κάνουμε. Καί τήν προσπάθειά μας πάλι νιώθεις γιά χάρη γιατί εἶσαι ἀπερίγραπτα ἀγαθός. Σ' εὐχαριστοῦμε, Ἐσένα πού μᾶς ἔδωσες τήν ὑπαρξη, μά και μᾶς χάρισες τήν αἰώνια ζωή· Ἐσένα πού και ὅταν τήν χάσαμε και τήν ἀρνηθήκαμε, μᾶς ὀδήγησες πίσω σ' αὐτήν μέ τήν ἐνανθρώπησή Σου πού καμιά γλώσσα δέν τολμᾷ νά ἐρμηνεύσει.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ Σ' ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΥΣΗ

*Μέσα σε ἕνα ολόκληρο σύμπαν υπάρχει ἕνας μικρός πλανήτης που ἰδιαίτερα τον τίμησε ὁ Θεός.

Στη μικρή μας Γῆ, ὁ Ἀπειρος Δημιουργός χαμήλωσε κι ἦρθε να ζήσει, να περπατήσει ἀνάμεσα μας. Ὁ Ἀόρατος, Παντοδύναμος Θεός ἔγινε μικρό, φτωχό παιδί και γεννήθηκε ἀνάμεσα* στα ἀβουλα ζῶα, μα και στους ἀπλοϊκοὺς βοσκούς.

Κι ἀνταμώθηκε ἐκεῖ στη φάτνη ἡ Ἀνατολή* και ἡ Δύση· ὁ Νότος κι ὁ Βορράς*... γιατί ὁ Ἰησοῦς ἀπλωσε ἦρθε να χαρίσει τήν ἐλευθερία σ' ὅλες τις ψυχές, ἀπό τα δεσμά τῆς ἀμαρτίας· ἦρθε να σκορπίσει τό *Φῶς σ' ὅλο τον κόσμο που ἀποζητούσε τήν ἐλπίδα μέσα στο σκοτάδι. Γι' αὐτό και ... τα *Χριστούγεννα τα υποδέχεται ὅλη ἡ γῆ... τον Νεογέννητο Χριστό τον προῦπαντοῦν* λευκοί και μαύροι· *κάθε φυλῆς ἀνθρώποι ἐκφράζουν μ' ὅποιον τρόπο μπορούν *τῆ χαρά τῆς Γέννησης του Χριστοῦ.

Πώς μπορεί ὁ Ὑψιστος να προσεγγίζει τήν καθεμιά ψυχή και να τήν κάνει εὐτυχισμένη; Πώς μπορεί ὁ πιο Φτωχός και Ταπεινός να κυριαρχεῖ μοναδικά πάνω στον πλοῦτο, στην ἀλαζονεία, στα ἐπιτεύγματά μας και να προσφέρει τῆ βαθειά εἰρήνη μέσα στις καρδιές, που Τον δέχονται;

Να γιατί τα Χριστούγεννα *κάθε τόπος, κάθε γλώσσα, κάθε σημεῖο του ορίζοντα, ἀλλά και *κάθε ἀνθρώπινη καρδιά εὐχεται, χαίρεται, γιορτάζει. Και *μοιάζει τότε - λίγο - ἡ γῆ μας με τον Οὐρανό, ὅπου πάντοτε οἱ ἄγγελοι γιορτάζουν, υμνοῦν, *δοξάζουν τον Θεό τους και Θεό μας.

Εὐλογημένα Χριστούγεννα!